

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.

Ioan. 15
Ioan. 15
fuit causa, quam vt filios Dei, qui erant
dispersi congregaret in vnum. Hanc i.
taque Ecclesiam profitemur vnam, vt
quicquid præter vnam est Ecclesiam,
Sathanæ synagoga, non ecclesia possit
nuncupari.

CAPVT IX.

Vuitas per
episcopos
fouenda,
vindican-
da & tue-
da est
Cypri lib.
3. epist. 13
& lib. 2. epist. 10.
& in tractatu 3. de sim-
plicitate prælatorum diligentissimè in-
culcat, dicēs: Idcirco copiosum est cor-
pus sacerdotū, cōcordiæ mutuę glutin-
no atq; vnitatis vinculo copulatū, vt si
quis

Porrò quamdiu hæc vnitas, atque
hic ordo custoditur, & per legitimi-
mam successionem & industriam epis-
coporum ac sacerdotum conseruatur,
tamdiu vinculum istud charitatis, om-
nibus charismatibus supereminens in-
primis firmatur. Notanter diximus si-
ue adiecimus, & per legitimam suc-
cessionem & industriam episcoporum ac
sacerdotum conseruatur, eò quod ab e-
piscopis maximè (qui in Ecclesia apo-
stolorum loco præsident) hæc vnitas
firmiter tuenda & vindicanda sit, quæ-
admodum D. Cyprianus lib. 3. epist. 13.
& lib. 2. epist. 10. & in tractatu 3. de sim-
plicitate prælatorum diligentissimè in-
culcat, dicēs: Idcirco copiosum est cor-
pus sacerdotū, cōcordiæ mutuę glutin-

quis ex collegio nostro hæresim facere,
& gregem Christi lacerare & vastare
tentauerit, subueniant cæteri, & quasi
pastores utiles & misericordes, oues do
minicas in gregē colligant. Et iterum.

Hanc vnitatem (inquit) firmiter tene- Cyp. in
re, & vindicare debemus, maximè Epi- tract, de
scopi, qui in Ecclesia præsidemus, vt e- simplic.
piscopatum quoq; ipsum, vnum atq; in prælato-
diu sum probemus. Nemo fraternitatē rum.
mendacio fallat, nemo fidei veritatem,
perfidia prævaricatione corrumpat. Epi- Vnitas Ec
clesiæ simi
litudini-
bus proba-
tur.
scopatus vnuis est, cuius à singulis in so-
lidū pars tenetur. Ecclesia vna est, quæ
in multitudinem latius incremento fœ bus proba-
cunditatis extenditur, quomodo solis tur.
multi radij, sed lumem vnum, & rami
arboris multi sed robur vnum, tenaci
radice fundatum. Et cum de fonte uno,
riui plurimi defluunt, numerositas li-
cet diffusa videatur exundantis copiæ
largitate, vnitas tamen seruatur in ori-
gine. Auelle radium solis à corpore, di-
uisionem lucis vnitas non capit. Ab ar-
bore frange ramum, fractus germinare
non poterit. A fonte præcide riuum,

H 5 præcisus

IOANN. SLOT. GEF.

præcibus arescet: Sic & Ecclesia domini
luce perfusa, per orbem totum radios
suos porrigit, vnum tamen lumen est
quod vbique diffunditur, vnitas corpo-
ris separatur, ramos suos in vniuersam
terram copia vbertatis extendit, proflu-
entes largiter riuos latius expandit, v-
num tamen caput est, & origo vna, & v-
na mater fœcunditatis successibus copi-
osa, Illius fœtu nascimur, illius lacte nu-
trimur, spiritu eius animamur. Adulter-
rari non potest sponsa Christi, incorru-
pta est & pudica. Vnam domum nouit,
vnius cubiculi sanctitatem, casto podo-
re custodit. Hæc nos Deo seruat, hæc fi-
lios regno, quos generauit assignat. Et
in pcedéti bus perfectius ad huc decla-
rans, quomodo in hoc ecclesiasticæ vin-
culum vniōnis consistat, vt ad caput &

Vnitas Ec- originē recurritur, Hoc eo fit (inquit)
clesiæ à ca- fratres dilectissimi, dū ad veritatis ori-
pite quæ- ginem non redditur, nec caput quæritur
senda. nec magistri cœlestis doctrina serua-
tur. Quæ si quis consideret & examinet
tractatu longo atque argumentis opus
non est. Probatio est ad fidem facilis,
compen-

DE RETI. FIDE ORTH. 56

compendio veritatis. Loquitur dominus ad Petrum: Ego dico tibi (inquit) Matt. 16
quia tu es Petrus, & super istam petram
ædificabo ecclesiam meam, & portæ in
ferorum non vincent eam. Tibi dabo
claves regni cælorum, & quæ ligaueris
super terram, erunt ligata & in cœlis.
& quæcunque solueris super terram, e-
runt soluta & in cœlis. Et eidem post re-
surrectionem suā dicit: Pasce oves me-
as. Et quamuis Apostolis omnibus post
resurrectionem suam, parem potestate
tribuat & dicat: Sicut misit me pater &
ego mitto vos, accipite spiritum san-
ctum, si cui remiseritis peccata, remittē
tur illi, si cui tenueritis, tenebuntur, ta-
men ut vnitatem manifestaret, vnitatis
eiusdem originem ab uno incipientem
sua autoritate disposuit. Hoc erant vti-
q; & cæteri Apostoli quod fuit Petrus,
pari consortio prædicti & honoris & po-
testatis, sed exordium ab vnitate profi-
ciscitur, vt Ecclesia vna monstretur.
Quam vnam Ecclesiam etiam in Canti-
co Cantorum spiritus sanctus ex per- Cant. 6
sona dñi designat & dicit: Vna est colū-
ba

IOANN. SLOT. GEF.

Vnitatem ba mea, pefecta mea, vna est matri suæ,
Ecclesiæ electa genitrici suæ. Hanc Ecclesiæ vni-
qui non tatem qui non tenet, tenere se fidé cre-
tener, fidé dit? Qui Ecclesiæ renititur & resistit, in
non tenet ecclesia se esse confidit? quando & beat-
us Paulus Apostolus hoc doceat, & sa-

Ephes. 4

Cyp, lib. 2
epist. 10.

cramentum vnitatis ostendat dicens: V-
num corpus &c. Hanc vnitatem firmi-
ter tenere & vindicare debemus maxi-
me episcopi &c. Vnde iterum alibi scri-
bit dicens: Hoc vel maxime & labora-
mus & laborare debemus, vt vnitatem à
domino & per Apostolos nobis succe-
soribus traditam, quantum possumus
obtinere curemus, & quod in nobis
est, palabundas & errantes oues, quas
quorundam peruicax factio, & hæreti-
ca tentatio à matre secernit, in Ecce-
siam colligamus, illis solis foris remanen-
tibus, qui in obstinatione sua vel furo-
re perseuerarunt, & ad nos redire nolu-
erunt, discretionis & separationis à se
factæ, & Ecclesiæ derelictæ, ipsi ratione
domino reddituri. Et, S. Leo epist. 84.
Nō poterit (inquit) veritatis nostræ ve-
ra esse compago, nisi nos ad inseparabi-

lem

lem soliditatem, vinculum charitatis ad strinxerit. &c. Et iterum: Hæc conne-xio totius quidem corporis vnanimitatem requirit, sed præcipue exigit concordiam sacerdotum.

CPVT X.

Caeterum ne verba quædam D. Cypriani iam citata cuiquam erroris occasionem præbeant, ista nimirum quibus asserit episcopatum vnum esse, cuius à singulis in solidum pars tenetur, & hoc fuisse cæteros Apostolos, quod fuit Petrus, pari consortio præditos, & honoris & potestatis, idcirco sic accipiēda sunt, ut intelligatur loqui de vnitate episcopatus, quæ quamvis numero multi gerant, ordine tamē ac genere vel gradu dignitatis, par sit in omnibus, quemadmodum exemplis declarat. Non tamen propterea omnium Episcoporum potestas par est, quantum ad iurisdictionem (quæ disciplinæ coniuncta est) pertinet. Quum autem dicit, Cuius à singulis in solidum pars tenetur, sic accipiendo credimus, ut dicamus quem-

Episcopatus quomodo vnuſ sit.

Episcopo-
rum non
est par po-
restas.

sue,
e vni-
é cre-
tit, in
z bea-
& fa-
ens: V
firmi-
maxi-
i scri-
bora-
atemà
succes-
sumus
nobis
s, quas
iæreti-
Ecceſi-
manen
furo-
e nolu-
nis à se
atione
st. 84.
ræ ve-
parabi-
lem